

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v trestnej veci proti obvinenému **V. H. a spol.** pre trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/, ods. 5 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 na neverejnom zasadnutí 30. septembra 2008 v Bratislave o sťažnosti obhajcu JUDr. M. K. proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 17. júna 2008, sp. zn. 4 To 19/2006, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 149 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 napadnuté uznesenie **sa zrušuje** v celom rozsahu.

O d ô v o d n e n i e :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo 17. júna 2008, sp. zn. 4 To 19/2006, podľa § 66 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 uložil obhajcovi JUDr. M. K., Advokátska kancelária, JUDr. K., JUDr. K. a spol., F., poriadkovú pokutu vo výške 40 000 Sk.

I keď Trestný poriadok účinný do 1. januára 2006 (ďalej len Tr. por.) proti uzneseniu odvolacieho súdu o uložení poriadkovej pokuty sťažnosť nepripúšťa, senát 5 To Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v tejto otázke aplikoval jednak Európsky dohovor o ľudských právach a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, a to s poukazom na čl. 154 Ústavy Slovenskej republiky, čomu napokon zodpovedalo aj poučenie o opravnom prostriedku v napadnutom uznesení.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote obhajca JUDr. M. K. podal sťažnosť.

Obhajca JUDr. M. K. v odôvodnení podanej sťažnosti poukázal na to, že obžalovaný I. K. mu vypovedal plnú moc v trestnej veci vedenej na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 4 To 19/2006, dňa 10. júna 2008, o tejto skutočnosti ešte v ten istý deň vyššie uvedený súd prostredníctvom faxu informoval. Zároveň túto informáciu dňa 10. júna 2008 zaslal tunajšiemu súdu, pričom na súd bolo oznámenie o zániku plnej moci doručené 12. júna 2008. Uvedeným podaním obhajca zároveň ospravedlnil svoju neúčast' na verejnom zasadnutí, ktoré bolo vytýčené na 17. júna 2008.

Obžalovaný si zvolil nového obhajcu na právne zastupovanie v uvedenej veci, JUDr. K. H., ktorý túto skutočnosť pred verejným zasadnutím dňa 16. júna 2008 oznámil a zároveň požiadal o zmenu termínu verejného zasadnutia z dôvodu práceneschopnosti obžalovaného. Verejné zasadnutie bolo napokon odročené z dôvodu neprítomnosti ďalšieho obžalovaného (PN) a nie z dôvodu neprítomnosti sťažovateľa. Navyiac obhajca poukázal nato, že medzi ním a klientom po vypovedaní plnej moci došlo k strate dôvery do takej miery, že sú v súdnom konaní ohľadom náhrady trov právneho zastúpenia.

Z týchto dôvodov navrhol, aby na podklade podanej sťažnosti iný senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uznesenie o uložení poriadkovej pokuty zrušil.

Senát 5 To Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na podklade podaných sťažností postupom podľa § 147 ods.1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia i konanie mu predchádzajúce a zistil, že sťažnosť obhajcu je dôvodná.

Senát 5 To Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sa nestotožnil s právnou argumentáciou použitou v napadnutom uznesení. Senát 4 To Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na jednej strane použil Európsky dohovor o ľudských právach, keď proti napadnutému uzneseniu pripustil sťažnosť, i keď táto je zo zákona priamo vylúčená, na druhej strane sa už rigorózne pridržel právnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 37 ods. 2 Tr. por., ktorá je však podľa názoru senátu 5 To v zrejmom rozpore s Európskym dohovorom o ľudských právach.

Podľa článku 6 Európskeho dohovoru o ľudských právach každý, kto je obvinený z trestného činu, má právo obhajovať sa osobne alebo **pomocou obhajcu podľa vlastného výberu.**

V posudzovanom prípade obžalovaný I. K. zvolenému obhajcovi vypovedal plnú moc 10. júna 2008. Obhajca JUDr. M. K. o tejto skutočnosti bez zbytočného odkladu právne relevantným spôsobom informoval konajúci súd. Zo strany obžalovaného I. K. išlo o jednostranný právny úkon, ktorého cieľom bolo ukončiť zastupovanie obhajcom JUDr. M. K. v jeho trestnej veci. Obžalovaný na takýto postup jednak mal právo, a jednak takto mohol postupovať kedykoľvek. Toto právo obžalovaného za žiadnych okolností nemohlo byť obmedzované tým, že obhajca JUDr. M. K. ho mal ďalej zastupovať aj napriek okolnosti, že mu bola vypovedaná plná moc a obžalovaný si zvolil iného obhajcu ešte pred konaním verejného zasadnutia. Takýto postup by bol v rozpore právom obvineného na obhajobu.

Z týchto dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 149 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 zrušil napadnuté uznesenie v celom rozsahu.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 30. septembra 2008

**JUDr. Peter H a t a l a ,v.r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia: Katarína Cíсарová